

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Oda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

O D A,

1.
O Dulcis liquor lacrymæ,
 Fons vivus oculorum,
 Humor gementis Animæ,
 Et pabulum Dolorum,
 Vos Sanguis cordis abditus, (a)
 Et vulnerati cruor,
 Vos clamor mentis tacitus,
 Clausique luctûs fluor.

2.
 I, Dolor plebis fontibus,
 I, cataractas solve,
 Laxis curre torrentibus,
 Fluctus per ora volve,
 Fac mea sit afflictio
 (Magnus Amoris quæstus)
 Et ut maris, contritio, (b)
 Reciprocantis æstus.

3.
Offensa Dei causa con-
tritionis.
 Peccavi! servus Domino!
 Homo, Deum, calcavi!
 Heu me! cur audax nomino
 Numen, in quod peccavi?
 Nomen quod ineffabile
 Vix sonant Cherubini,
 Cui genua flectant humile
 Ardentes Seraphini?

4.
 Illud quod (Tetragramma)
 Et nefas nominare,
 Divinitatis Adyton,
 Immensitatis mare,
 Sacra plenum formidinis
 Sacro plenum horrore
 Tonitruum, & fulminis,
 Clangoris, & tectæ

5.
 Illud! O temerarium
 Os hominis inclamans
 Tot noxiis nefarium,
 Sanctum Nomen iræ
 Qui improbo consilio
 Injus cælum citavi,
 Et stulto Deum prælio
 Ad arma provocavi

6.
 Æterni effrons Numen
 Me hostem sum protulisti
 Et Majestatem, crimine
 Furore sum aggressus
 Sum! sum! laesa, heu
 Sum Majestatis Reus
 Me perpetim (quod licet)
 Reatus culpæ meæ

7.
 In hoc vitæ exilio,
 Miseriarum fontibus

(a) S. August. (b) Thren. 2.

perbo supercilio,
 Meaque major fronte,
 Nam sprevi *Clementiam*,
 Contempsi *Bonitatem*,
Verus abundantiam,
Excessum, *sanctitatem*.

8.

Te, O summa *Charitas*
Majestas increata,
inamabilis BEATITAS,
Potestas caelo data,
 Semile millionibus
 Nozarum violavi,
 Multis praesumptionibus,
 Contempsi, profanavi.

9.

Te ausum impetere,
 Te ausum ferire;
 Te arma in Te vertere,
 Et effrons in Te ire
 Teo omniscientiam
 Exploxi in conspectu,
 Teo *Omnipresenciam*
 Irilli cum despectu.

10.

Non illa tua lumina,
 Non oculos verebar,
 Non Deitatis Numina,
 A quibus conspiciebar,
 Lumina cernentia
 Rei iniquitatem,

Et ferre non potentia
 Hanc mentis foeditatem.

11.

Vos vias contemplantia
 Humanas, & progressus,
 In imos penetrantia
 Rei cordis recessus,
 Vos laesi: & justitiam
 Contra me provocavi,
 Et judicis sententiam
 Protervus irritavi.

12.

Ego demens mancipium
 Deum de Deo Verum,
 Et omnium Principium
 Metam, finemque rerum,
 Pessumdare substantiam,
 Numen annihilare,
 Perfectionum gratiam
 Conatus exstirpare.

13.

Peccati gravitas, gra-
vem quoque & vehemen-
tem dolorem requirit.

Ubi estis O lacrimae?
 Ubi mei dolores?
 Ubi gementis Animae
 Continui mærores?
 In me desertis omnibus,
 Quos hactenus pressistis,

Venite

Venite totis viribus,
Quêis Reos peremistis!

14.

Huc vindicantùm agmina
Exercitus *Dolorum*,
Mea ferre crimina,
Progeniem malorum,
Iras armate taureis,
Dextra gyret flagellum,
Plagis sævite ferreis,
Hoc pectus sit macellum.

15.

Cor istud! cor sævissimo
Metam loco furori;
In prædam immanissimo
Cedo lubens tortori,
Illud in partes scindite,
In frustra dissecate,
Discerpite, dividite,
Torquete, laniate.

16.

Seyron, Procustes, sæviant,
Crudelis furat Scinis,
Bussyris me injiciat
Præsepibus equinis,
Meusque sit sarcophagus
Famentis faux caballi,
Et me Bos antropophagi
Deglutiat Perilli.

17.

Succende taurum, Phalaris;
Are solum caminum,

Confide, ventrem hilaris
Intiliam bovinum;
Lubens cadam Geryoni
Patris ad aras cælus,
Et Erycis abdomini
Fiam feralis eius.

18.

Tormentum atrox, horrorem
In me reduc Mezentii,
Cadaver letho putridum,
Mihijunge viventi,
Magis noxarum mutua
Me torquent morticium
Quæ corporis, mens mea
Deo, fert inquilina.

19.

Uncos, cultros, novacula
Sulphur, picem, mucronem
Furcas, rotas, fidiculas
Expediant Nerones,
Omnes furores exerat
In me Domitianus,
In unum, mille confert
Pœnas Vespasianus.

20.

Tiphone Caligulas,
Alecto Tamburlanos,
Omnes Megæra incolat
Orci mittat Tyrannos
Secet, urat, dilaniet
Me Diocletianus,

in me fat sæviet
horribus Trajanus.

21.

furor unus sufficit,
licet Styge natus,
meritatem respicit
tantus culpæ reatus,
inferni titio
tantumvis fiam cinis,
tamen sufficio
fit culparum finis.

22.

*Stati Dolor omni
gaudio renuntiat, & a-
nimo, tristibusque ani-
mum occupari desiderat.*
O temeritas!
Te Amor peccavi!
O summa Bonitas,
malum declinavi!
procillas æquoris,
guttulas excessi,
littoris,
improbus congeffi,

23.

homo inter homines,
imò fui brutum,
transgressus ordines,
rationis ductum.

Arbitrio sanissimæ
Abusus Libertatis,
Secutus est stultissimæ
Ductamen Vanitatis.

24.

Ortus mei Principium
Est, Deum Te laudare,
Sed Dæmonis mancipium
Te ausus blasphemare,
O nunquam tot doloribus
Me mater peperisset!
Nec obstetrix me genibus
Infantem excepisset!

25.

Cur vivo? cum sit satiùs
Me mori præ dolore?
Quin! vivere sit gratiùs
Quam mori in dolore!
Æternùm juvat vivere,
Æternùm & dolere,
Nil gaudij admittere,
Sed interruptim flere,

26.

Procul omnis amcenitas,
Cordis hilaritudo,
Procul omnis jucunditas,
Mundi beatitudo,
Exesto, quidquid fletibus
Concire potest moras,
Annos impendam luctibus,
Menses, dies, & horas.

S

27. O

27.
O magne Mundi oculo
 Sol Cæli Luminare,
 Lucis splendorem occule,
 Et mergere in mare,
 Si me reum tot lapsibus
 Non videris gementem.
 Et plenum tot reatibus
 Non lacrimis madentem.

28.
 Te Phœbe, Regem Siderum,
 Jugemque lucis fontem,
 Nunquam cernam imposte-
 rum,
 Nec tuam Luna frontem,
 Nisi fletu undantibus
 Luminibus dolorem,
 Genisque rubescentibus
 Ob crimina pudorem.

29.
 Ego strix Orci, tenebris
 Sum dignus operiri,
 Et spelæorum latebris
 Ceu Bubo sepeliri.
 Nulla lucis lætitia
 Vultus luctura serenet,
 Sed oculis mœstitia
 Continua perennet.

30.
 Vos Stellæ noctis faculæ,
 Excubiæ cælorum.

Solis, Lunæque famolæ,
 Puerperæ Annorum
 Quaternas vices tempore
 Posthac non alternas
 Nec me vestrorum corpore
 Splendoribus beatis

31.
 Me nullæ Veris Gratæ
 Æstatis blandimenta
 Nullæ Autumni Laetæ
 Gulæ irritamenta,
 Nulla frugum bellaria
 Suo dignentur melle
 Dignum, quem plenus
 Orcino potent felle

32.
 Me Hyems Aquilonibus
 Threjiis constringit
 In me Septestrionibus
 Effusus Arctos ninger
 Tristis Brumæ Strimones
 Experiar furoribus
 Et Rhodopes Sithonibus
 Et grandinis algens

33.
 His Anni tempestatibus
 Et temporis horrore
 Vastis solitudinibus
 Antrorum & squallibus
 Me plectam, si sententia
 Cæli dicat Senatus
 Meusque indulgentia
 Hanc impetret rancore

34.
In tristibus subonibus
In antris hospitabor,
In cavernis, & Draconibus
Concivis sociabor,
In noctes, his & per dies
In petris habitabo,
Et sine requie quies
Placeat, & hanc amabo.

35.
Nympha (Echo) garrula
Per Silvas, valles, saxa,
Vocata! vocabula
In nostris luctus laxa,
Tu ah, vae, heu, audieris,
Tu ah, vae, heu, repone,
Nihil responderis
Hoc gratius sermone.

36.
Millies retuleris
Ah! ah! vae! heu! ge-
mentis,
Ratio affeceris
Afflictae vota mentis;
Cum lingua si defecerit
In suos fessa questus,
Natus, si audierit
Auris, doloris aestus.

37.
Nemo sit alloquio
Qui leniat dolorem,

In hoc culpæ deliquio
Quo perdidit Amorem,
Plangam irruentium (d)
Fremibus Draconum,
Luctuque ululantis
Ingenti Struthionum.

38.
Si quod habet absynthium,
Aut aloë amarum,
Aut fundit orbis fontium
Immensus lacrimarum, (e)
Me amaritudinibus
Haustis inebriate,
Pectusque fellis fluctibus
Repletum inundate.

39.
Vos nectar, vos ambrosia,
Vos dulcis favus mellis,
Amari vos symposia
Botri, & Uva fellis, (f)
Vestris potum liquoribus
Fusis meum miscebo, (g)
Vestris luctum sudoribus
Infomnem adimplebo. (h)

40.
Creaturae cum Creato-
re offensae in adju-
mentum & instrumenta do-
loris advocantur.
Peccavi! contremiscite
Omnes nervi, & artus!

S 2 Ad

(d) Mich: 1. (e) Thren: 3. (f) Deuter. 32. (g) Psal: 101. (h) Psal: 6.

Ad Nomen hoc : & discite
 Infaustos culpæ partus.
 Cujus conspectum horruit,
 Et monstrum execratus
 Deus, quod sit, pœnituit
 A se Homo creatus. (i)

41.

Hunc quem fecisse doluit
 Cordis dolore tactus,
 Infectum esse voluit (k)
 Culpæ malo coactus:
 Et quas dolens nequiverat
 Ciere fletus Numen,
 In lacrimarum jusserat
 Nubes abire flumen.

42.

His Caro, quæ corruerat
 Suos, est merfa, fines, (l)
 His vivens omne vixerat
 Funus inter Delphines,
 Naturæ tot reatibus
 Confusæ cùm perirent,
 Gaudebant cæli fletibus
 Quòd merfae interirent.

43.

Vos Cæli luminaria,
 Vos oculi polorum,
 Vidistis temeraria
 Portenta delictorum,
 Tu Terra, quam in crimi-
 num
 Partem affectam duxi,

Et per te mille fulminibus
 Vindictam in me struam

44.

Aversa turpitudines
 Exhorruit Natura,
 Et vindex in libidines
 Exarsit creatura,
 Quibus ego luminibus
 Vos ausim intueri,
 Quin omnia fulminibus
 Armata clament. FER

45.

Ferite cor hoc ignibus,
 Caput ferite telis,
 Qui vos reus infamibus
 Tot inquinavi malis,
 Vestris abusus gratiis,
 Vestris abusus donis,
 Abusus beneficiis
 Cæli, Terræque bonis

46.

*Creatura in ultimis
 dolentis peccatoris
 cantur.*

Agnosco stultæ furias
 Lascivientes mentis,
 Agnosco & injurias
 In Deum sævientis;
 Vos Creaturæ vindices
 Estote Creatoris.

(i) Gen: 6. (k) ibid. (l) Gen: 7.

Elementa iudices
Severa Peccatoris.

47.

præsto sum : vos aspides,
Colubri, & Dracones,
Pardi, & Tigrides,
Lupi, Canes, Leones,
me famis læviciam
Et rabiem armate,
mictibus hanc BESTIAM
Discerptam devorate.

48.

me, adsum ! me petite
in Cælites Rebellem,
me iras convertite,
in Deum perduellem,
quidquid crudele, rigidum,
Terribile, funestum,
dominandum, horridum,
Me petat, me scelestum !

49.

tolerare, vivere
Quam Dei hostem, præstat,
habilitum debiscere
Quodcúmque mei restat,
fama sit, nec nominis
Superstes retribuentum,
FIT : NON EST : sit cri-
minis,
Meique complementum.

In Gen : 9.

50.

Vos cataclismi pluviae,
Qui cælo decidistis,
Vos nubium exuvia,
Quæ mundum obruistis,
Tumentes æstus fluctibus,
Grandes aquarum montes,
Ejecti terræ ructibus
Magnæ abyssi fontes,

51.

Per oculos hos fluite
Ingentes freti moles, (m)
Per quadraginta pluite
Non tantum missa soles,
Sed perpetim : non obices,
Nec cataractas fugo,
Æternos frontis latices
Evolvatur scaturigo.

52.

Origo posthac fontium,
Et radix sit aquarum,
Non mare, sed scaturientium
Frons ista lacrimarum,
Ex hac plenis scaturiant
Vorticibus torrentes,
Rivos, aures, parturiant
Nares, os, lingua, dentes

53.

Doloris hunc Oceanum
Jugis tempestas premat,
Æoliorum turbinum
Confluctu, mare fremat,

S3

Sint

Sint Africi suspiria,
Austri, & Aquilonēs,
Qui criminum, in brevia,
Allidant Pharaones.

54.

Sed parū est, profluvium
Aquarum lacrimare,
Sanguineum Diluvium
Rubrum cruoris Mare,
Ubertim fas est fluere,
Ubertim ebullire,
Delicta quod eluere,
Aut possit sepelire.

55.

Quidcumque Dolor carnis ex,
Invenerit pœnarum,
Nil centiplex, nil milliplex
Suffecerit plagarum,
Mea excedunt vitia,
Quidquid est tormento-
rum,
Minora sunt supplicia,
Vis major peccatorum.

56.

O Cali admiramini, (*)
Et super hoc stupescite!
Et portæ desolamini!
Proterviam ligete!
Culpa inexplabilis
Æternum læsit Deum,
Qui pœnā nullā flexilis
Æternum plectat reum.

(*) Jerem: 2.

57.

Si tracta celo Sidera
Si Stellas, Lunam, Solem
Si mixta terris æquora
Et UNIVERSI molem
Turbassem, & in NIHILUM
Chaosque redegissem,
Minus, quàm cum piaculo
Commisi, deliquissem.

58.

Si Cherubinos gloria,
Et Seraphim amore,
Omnes Sanctos victoribus
Et Angelos honore,
Si Cælitum palatia
Sprevissem, evertissem
Minus hac insolentia
Deo reus fuisset.

59.

Si in vos, O Archangeli,
Et Angeli, peccassetem,
In vos, Cælestes Regule,
Si crimen perpetrassetem
Sed abs Dei injuria,
Clementer tulissetis,
Quàm mea tot perjuria
In Deum, quæ videtis.

60.

In Deum omne facinus
Commissum, vos committit,
nit,

est offensæ terminus,
HUNC, vos quoque
Spernit,
grande in vos vitium
are plecteretur,
Nihil iustius supplicium
me non exercetis ?

61.

Creaturæ Dominum
celum non vindicatis ?
non ad Orci clibanum
cremandum deturbatis ?
non rupta sub pedibus
abyssus me dehiscit ?
meis conspectibus
Natura non fatiscit ?

62.

ergo feriamini
Cælorum firmamenta ?
tarda otiamini
reum Elementa ?
celeratum fulmina
Caput cur non vibratis ?
mille picis flumina
me non eliquatis ?

63.

*Confusio Peccatoris ex
beneficiorum acceptorum
memoria.*

O ! quæ rerum novitas,
Quæ monstra Bonitatis ?

Paterna quæ Benignitas
Immensæ charitatis ?
Dignum Orci Suppliciiis
Æternum exerceri,
Ceu Natum beneficiis
Amari & foveri ?

64.

Nempe totus invertitur
Et ordo & natura,
Stygis rea defenditur,
Amatur creatura !
Nox in diem convertitur,
Caligo fit Aurora,
Turpis Maurus abluitur
Frontem albus & ora.

65.

O quæ Dei metaphora !
O Tropi qui cælorum ?
Translata in hæc stercora,
Sordésque vitiorum,
De loco, in quo propria
Sunt dona gaudiorum,
Ad scelerum opprobria,
Locumque tormentorum ?

66.

Hostem Dei patimini
O Divi ? & fovetis ?
Mihî patrociniamini,
Pestémque sustinetis ?
Mihî ? qui rupi scedera
Humana, & Divina ?
Inferni, favent sidera,
Ne tumuler ruinâ ?

S 4

66. Fa-

67.
 Favent, amant, & serviunt,
 Indigno Creaturae,
 Promptæ jussis obediunt,
 In vota concessuræ,
 Ab hostibus custodiunt
 Honorant, reverentur,
 Custodes latus ambiunt, (o)
 Et Angeli tuentur.

68.
 Pro meis Numen odiis
 Centuplicat amores.
 Pro meis contumeliis
 Favores, & honores;
 Pro me, suis spiritibus, (p)
 Deus mandavit curam;
 In omnibus tramitibus,
 Visque præfecturam.

69.
 Hic me pupillæ oculi (q)
 Sui æquiparavit,
 Instarque mundi speculi,
 Ne contrectarer, cavet.
 Jussitque, mille odiis
 Dignissimum, amari,
 Et debitis obsequiis
 Sibi, me observari.

70.
 Ah quem Amoris annulum,
 Arrham Dilectionis,
 Averni ego pabulum,
 Torres damnationis

Enormi sacrilegio
 Læsi, rupi, fœdant
 Turpique fœdifragio
 Ipsummet me damant

71.
 Ah quem? qualémq; Deo
 Deumque laceffivum
 Cui gurges putris crumæ
 Monstrumque coactum
 Ego stygis compendiosum
 Medulla Furiarum
 Mei amanti, omnium
 Acervo gratiarum?

72.
 Hæc reddis, o hominem
 Ingrate, Conditor?
 Nec uno tot, teruncio
 Talenta largitor?
 Insana mens! injurias,
 Et odia rependis?
 Amoris vicem, furias
 Pro gemmis lutum?

73.
 Cæcutis? an non Patrem
 Tuus, qui te creavit
 Quin tuus quoq; frater
 Qui te, ut se, amavit?
 Amavit! sed quem? hanc
 dam
 Platonis Officinam.
 Et nautearum sordidam
 Carinam & sentinam.

(o) Exod: 23. (p) Plat: 20. (q) Zach: 2. (r) Deuter: 32. (s) Gen: 32. (t) Ibid.

74.

det! confusus cilia
 Robor vetat levare!
 arum, replet ilia
 Doloris mota, mare!
 o fugiam? quæ montium
 Peram tremens spelæa,
 vultum culpæ conscium,
 Effugiat mons rea?

75.

sterni si me specubus
 Adam, vides præsentē, (x)
 maribus, si lacubus,
 Me conspicis latentem,
 prædiar caliginem,
 Et noctium tenebras.
 nam noctis ferruginem,
 Scrutaris & latebras.

76.

ne nulla ficus folia (x)
 Velabunt nuditatem,
 Paradisi spolia
 Abscondent sceditatem:
 sum velut diploide (y)
 Confusione vincetus,
 tutionis chlamyde
 Divinæ circumcinctus.

77.

er! sed cur te nomino
 Patrem? parce! erravi!

Dic serve nequam, Domino.
 Non filius, peccavi. (z)
 Tu quidem Patris munere,
 Et funderis favore,
 Sed ego Nati decore
 Nec dignus sum honore!

78.

Paternam in clementiam
 Reus deliqui demens!
 Peccavi in iustitiam, (a)
 Ast Tu in servum clemens
 A facie non abjicis
 Paterna pœnitentem,
 Et noxias non despicias
 Suppliciter fatentem.

79.

*Peccatum, amore Dei,
 ob peccatum mortui, re-
 ciprocâ morte detestam-
 dum.*

Me à Tuo ejicere
 Conspectu, ut Cajnum,
 Et poteras repellere (b)
 Imprimeréque signum
 Terroris, & formidinis, (c)
 Pallorem, & tremorem,
 Sed memor mansuetudinis
 Me foves peccatorem,

S 5

80, Tu

Job: 14. (x Gen: 3. (y Psal: 108. (z Luc: 15. (a Psal: 50.
 Gen: 4. (b Cornel: à Lap. ibid.

80.

Tu in similitudinem (d)
Mortalium es factus,
Et habitus imaginem
Orisque parem nactus,
Tuas dixisti delicias, (e)
Tuasque voluptates,
Humanas inter gratias,
Lusus & comitates.

81.

Ut inquinatum sordibus
Æthiopem lavares,
Et fœdum tot ulceribus
Me Lazarum mundares,
Tuum fudisti sanguinem
In fontem sanitatis,
Lavares ægritudinem
Excessu Charitatis.

82.

Quid? fontem? plena maria,
Tui offers cruoris!
Cum gutta necessaria
Sat tanti foret roris,
Amor Tuus Oceanum
Effundit tormentorum
Pro me, amaritudinum
Plagarum & dolorum.

83.

O inaudita penitio
Justitiæ Rigori!
Quam nimis atrox ultio
Imposuit Amori:

Judex pro Reo plectitur,
Insons culpæ damnatur,
Pœnâ scelus absolvitur,
Nocensque liberatur.

84.

Hanc nemo capax gratiæ
Cælo, Terræve fatuus
Præstare, sed in hostium
Tu (Verbum Caro) factus
Pro me oblatu in cruce,
Amoris es altari,
Et non nisi reciproco
A me cupis amari.

85.

Quin: O ingens miraculo
Potentiæ portento,
Tu Te mihi in ferculo
Sub Panis sacramento
Potumque das, ut rapiam
Me in Tui amorem,
Illecebræque capias
Hac me Convivatorum

86.

O Amor! O dilectio!
O Deus cordis mei!
O insolens refectio
Tam immerentis Reo
An ultra fas est vivere,
Qui tantam charitatem
Experior obruere
Meam indignitatem

87.

dolor mi! quid facies
Tot conscie culparum?
Quibus an ut glacies
Extorris scintillarum?

Amor prior exerit
Quasmet in Te flammās,
Matris instar aperit
Dilectionis mammas!

88.

excitat tot mediis,
Ut ames te amantem,
Nulle dignum odiis,
Nec audis invitantem?

Milles cecideris
Victimam Amori,
Quamquam satis feceris,
Nec reddes par dolori.

89.

Quam vitā Tuā charius,
Quam pro me prodegisti?
Quam morte pretiosius,
Quam lubens subijisti?

Quam me licet immolem
Nulle casum frustra,
Quam reddet similem
Casus in favillam usta.

90.

Tua sum servitia,
Tua sunt nutus natus,
Tua sunt omnia,
Tua, mortisque status.

Nil dignum Servus Domino
Reddet, sua, poscenti,
Cujus fuit sine termino
De jure repetenti.

91.

O Deus meus! liceat
Testari vim Doloris!
Seipsum amor exuat
Spe vitæ longioris,
Pro te mi JESU moriar,
Ut victimer Amori,
Rursum post mortem oriar,
Ut rursus possim mori.

92.

Aut si mori non sufficit,
Fac me annihilari,
Et si honori proficit
Tuò, me annullari,
Fac non sim inter entia,
Ut tibi fiat satis,
Nulla dignus clementia
Pro meis tot erratis.

93.

*Peccatum Deo morte
acerbius, extremi doloris
incentivum.*

Quis unquam vel cum bestia
Tam inclementer egit?
A mundi quis infantia
Tam feròx scelus legit?

Quis

Quis unquam tam immaniter
Tyrannus insanivit?
Quis Deum tam crudeliter
Tormentis appetivit?

94.

Ego Tyrannis saevior
Aggressus innocentem?
Te bellus crudelior
Afflictum pro me sumentem.
Vixi, cecidi, tradidi,
Ferocia tortorum,
Damnavi, morte perdididi
Infami tormentorum.

95.

Hanc in Te truculentiam,
Et hanc crudelitatem,
In tuam innocentiam,
Tuamque charitatem,
Crimen meum exercuit
origo tot dolorum,
Crimen meum enecuit
Te Mundi Redemptorem.

96.

Hoc, hoc Te fecit gemere,
Cruorem hoc sudare,
Hoc in agone tremere,
Ad Patrem suspirare,
Hoc Te oppressit gravius,
Quam crux, quam bajulasti,
Hoc ipsa morte durius,
Quam insons tolerasti.

97.

Quod scelus? quæ iniuria
In Te mi JESU fuit
Immensa Tua charitas
Pro me latrone luit
Hinc super Te dolentibus
Dixi, non me lugere
Sed super vos, undantibus
Per ora rivis, fletibus

98.

Ah verè flere jusseras
Non Te, sed Peccatorum
Qui minùs pœnas lenis
Quàm criminum cœcis
Plùs una te malitia
Affixit Peccatorum
Quàm omnia supplicia
Tuorum tormentorum

99.

Ah da mi JESU perpetuo
Lugere, lacrimarum
Da in hac vita affatim
Luctu non satiarum
Da JESU mi doloribus
Meis æternitatem
Diebus & ut noctibus
Deplorem cœcitatem

100.

Me mille mortes meritis
Crudelem Deicidam
Non esse in interitum
Stupefco parricidam

7. mem, mortis artificem
Non esse interfectum,
Passi carnificem
Poenarum architectum.

101.

Mihi! ut quid computor
Es inter existentes?
Quem sustineor
Tot inter innocentes?
Quem Deus cernere
Nec vult, nec potest ferre,
Utque vitam perdere,
Quam hostem me videre.

102.

Me sui ipsius & con-
ceptus ob Deum indi-
gne habitum.

us, si nequam homini
Suis peccati puræ
Etis, & dignamini
De vestro Creaturæ
Actu, hanc aspici
Quam parem non vidistis,
Et hanc excindite,
Quam diu quam tulistis.

103.

me Augiæ stabulum,
Credinem Cocyti!
Cæciarum cumulum
Lurdium mephiti.

Job, 7.

Me vomitam, me fanieram
Catharma, excrementum,
Amurcam, lepram, scabiem,
Malorum complementum.

104.

Orbe toto expellite,
Hac lue liberate;
Cicutam hanc evellite,
Virus eradicare.
In ipso stygis gurgite,
Et piceo profundo,
Ne noxia sim, mergite,
Gravisque pestis mundo.

105.

Me fulminum, & ignium,
Et Orci nutrimentum,
Calamitarum omnium
Ultrinsicum fomentum,
Cui consumendo Æquitas
Humana, nec Divina,
Nec sufficit æternitas,
Nec Ditis officina.

106.

Odi memet, & execror
Mihimet gravis factus, (E
Dei hostem abominor,
Qui noxis tot vallatus,
Ut Tartari communibus
Indignus sim tormentis,
Sed novis plectar ignibus
Plagarum instrumentis.

107. Pro

107.

Pro meis novum carceris
 Sit Barathrum peccatis,
 Indignus qui cum cæteris
 Coniunctus sim damnatis,
 Nè meo, minùs meriti,
 Tactu contaminentur,
 Visóque me conterriti
 Magis exorocientur.

108.

O Iuda! Dei traditor,
 Et venditor Magistri!
 Ego, furentis, proditor,
 Vices agens ministri,
 Tu semel, ego nequior
 Te millies negavi,
 In hoc forsan felicitior,
 Quòd nondum desperavi.

109.

Tu medius in arbore
 Suspensus crepuiſti!
 Et exta rupto corpore
 In terram effudiſti,
 Et animam in Tartara
 Mersam flammarum rivo;
 Et ego post tot scelera
 Adhuc superſtes vivo?

110.

O ſidus! plenum gloria!
 O Stella perduellis,
 Indicens Cælo prælia
 In Dominum rebellis,

O Lucifer Tenebrio,
 Quò tua lux defect
 In noctem hanc ambig
 Lethalis te conjece

111.

In tenebras præſumptio
 Aternas deturbant
 UNA tecum ſeditio
 Tot millia damnata
 Ah UNA tot municip
 Tot cæli inquilin
 Monarchas tot & Pri
 Ad flammeos cam

112.

UNA! me qui nec nom
 Nec ſpeciem meo
 Satis cognosco ſclera
 Spirituum reorum
 Conſortem dignum ce
 Ut cum his inquilin
 Aternùm miſer ardeat
 In flammeis uſtr

113.

Vos Dæmones, & G
 Et ſimul univerſi,
 Unius ob piaculi
 Culpam, in Orcu
 Quantumvis dereſta
 At mihi comparat
 Videri vos amabile
 Forèſtis, & ornati

114.

114.

UNA cogitatio
Reos præcipitavit,
Mentis elatio
Culpavit, & damnavit,
Pœreatus, littoris
Exuperant arenas,
vincunt guttas æquoris,
Frondesque comis plenas.

115.

bis nulla conjunctio (b)
Cum Deo Incarnato,
Ecce est participatio
Cum Salvatore nato,
Simplices, Potentiæ
Illius, Creaturæ,
Nos illius gratiæ
Pars sumus, & Naturæ.

116.

in nos auræ particula,
Et pars divinitatis,
Nos per amoris vincula
Immensæ charitatis,
Moxit nos sibi sanguine
Carnis indutus vestem,
Repletam Numine
Dilectionis testem.

117.

denas trieterides (i)
Vixit Redemptionis,

Cui Pater ephemerides
Præscripsit Passionis,
Præscripsit, & in arbore
Crucis Patri exsolvit.
Pro me litrum cum fœnore,
Et reum me absolvit.

118.

Non his vos Numen gratiis
Dignatum, nec favore,
Æternis sed suppliciis
Justitiæ rigore,
Omnes addixit: fulmine
In singulos vibrato,
Sententiæ discrimine,
Nec gratiæ collato.

119.

Vos mitior æternitas,
Me gravior affliget:
Cum culpæ non sit paritas,
Quæ vos, & me castiget:
In me cuncta irruite
Incendia flammaram!
O inferi! me plectite
Nocentem tot noxarum!

120.

Mala omnia præ pecca-
to eligenda, & sui amor,
Dei amori posthabendus.
Quantò fuisset fatius
Ignes insiliisse?

Et

(i) Concorporei & consanguinei Xti facti estis: & divinæ Naturæ
confortes, S. Cyrillus Ep. Hierosol. Catech. Mystag. 4. (i Ad opẽ-
nam salutem nostram Xtus 33. annis in terris vixit.

Et in Deum consultius
Nequaquam deliquisse ?
Culpæque purum inferos
Aeternum habitare,
Quàm in vindictam superos
Ultiores irritare ?

121.

Quidquid amens ferocia
Livorque Tyrannorum,
Et quidquid in supplicia
Avernis tormentorum
Furens potest intendere,
Hæc, UNUM, præstat pati,
Quàm vel levi offendere
Deum culpâ peccati.

122.

O Amor mi! O utinam
Abundè pati possem!
Et ad amoris trutinam
Non jam librare nôssem
Immensam cruciatuum,
Et copiam dolorum,
Sed plenos Orbes luctuum
Effundere meorum.

123.

Ah utinam dulcissimo
Cordi vel sic placerem!
Tibique amantissimo
Deo solamen ferrem,
Nihil totius perderem,
Mundi, Orcisque pœnas,

Quin & vivus descenderem
Ad flammæ aviscoriam

124.

O instar thuris liceat
In ara me cremari!
Et odor Tibi placeat
Amoris in altari,
Lubens totus in cinerem
Aut in carbones irem
Si gratum Tibi pulverem
Bustumque fore scierem

125.

Una plus oblectatio
Per me Tibi obtenta,
Fert ponderis, quàm pa
Et omnia tormenta
Quæ sine fine meritum
Reum possent ferire,
Aut penitus interitum
Culpæ pœnam concit

126.

O utinam! ne laberer
Incautus sapuissim!
Et mala tot, ne pleeteret
Sanus intellexissem!
Et funeris novissima
Futura providissem,
Nec toties mitissima
Te Bonitas laxissem!

127.

Tunc poteram præcordia
Divina demulcere,

veterana odia
culparum abolere!
ad thronum Clementiæ
offensam expiare,
ad tribunal gratiæ
locamen impetrare.

128.

Tuo, Te solatio,
gratiâ privavi!
Te delitio
calico fraudavi!
amore futili
Soma nitentis luti,
oris bulla fragili,
Tumore dissoluti.

129.

Amor meus, tradidi,
Malisque tot immerfi,
nabulo Te vendidi,
Universi,
obtrusi cymbium
Amarum magis felle,
obtruli ablynthium
Teo nectare & melle.

130.

To ingratitude
Cum frenore retunde!
tu amaritudinem
me rursus refunde;
cumque potum dederis
ad usque bibam fæces,

Mille licet miscueris
Tormenta, poenas, neces,

131.

Te jure decet gaudium,
Me torqueant mœrores
Meluctus, fletus, tædium,
Tormenta, crux, dolores;
Quantumvis dones veniam.
Tortore tamen gravi,
Monebit conscientiam
Interna vox: Peccavi!

132.

*Peccata aliena, dolendi materia abundans:
quid ni ergo etiam, inò.
& magis propria?*

Quamvis nullo contagio
Me scelerum culparet,
Nec gratiæ naufragio
Mersum noxa damnaret,
Uberrim tamen gemere
Deceret, & dolere,
Cordéque toto fremere,
Singultibusque flere.

133.

Ut si vel unus hominum
Tot inter milliones,
Te UNIVERSI Dominum
Læssilet, ultiones

T

Sat

Sat foret de me fumere
Continuis lamentis,
Injuriamque plangere
Afflictæ luctu mentis.

134.

Et ego ficus lumina
Omittam irrigare?
Quæ plura dominant crimina
Quàm guttas volvat mare?
Quisquis stellas per æthera
Est potis numerare,
Hic mea quoque scelera
Est potis computare.

135.

Millenis dignus mortibus
Cæli, Terræque reus,
Nunquam sat dignis fletibus
Me dolor plectet meus,
Novas licet Iustitia
Dei, pœnas crearet,
Nunquam sat pro malitia
Pœnarum irrogaret.

136.

Peccatum quia à Beatissimis
in cælo abominabile, nobis
dolendi materies.
Quin & Senatus Cælitum,
Chorusque Beatorum,
Cui Tu, mi Deus! UNICUM
ES BONUM, UNUM, VERUM,

Es Infinita Bonitas,
Fugis Beatitudo,
Amabilis Suavitas
Mentis hilaritudo.

137.

Te intuentes diligunt
Tui ardent amore,
Tui offensam sentiunt,
Tanguntur & dolent
Mallentque cuncta perire
In nihilum abire,
Quàm levi te offenderent
Culpæque Te ferunt.

138.

O Divi! quæ spectacula
Catastraphen horrentem,
Infanda quæ piacula
Ingrati Peccatoris,
A me vidistis constructa
Infami Architecto,
Sanctasque leges diripi
In Strygem non propositas.

139.

Vobis exosus, fontibus
Tot calculis notatus
Tot scelerum reatibus
Et noxis infamatus,
Vestra sum tribunalia
Ausus interpellare,
Et effrons ad subsellia
Opem vestram rogatus.

140.

vos penitentiã
Fenos hilarare,
atq; vobis vehementiã
Contritus vos pacare
ces tot, doloribus
alierem compensare,
Caelites sceleribus
sumpsi irritare!

141.

noxarum odia,
detestationes,
vestra in præcordia
moris sanctiones,
& nunc, tot actibus
mere, legerentur
& velut ictibus
cor mallearetur.

142.

cor adamantinum
fracta dirumpatur,
serem silicinum
mola conteratur,
contritum respici (1)
humiliatum,
te nullum despici
appliciter prostratum.

143.

vos testor O Sidera!
ignus gratiarum
& tanta scelera
petitium mearum?

Nihil præter supplicia,
Nihil præter tormenta,
Et Numinis iudicia
Merebar in momenta.

144.

Abiectus quàm in stercore (m)
Putrescam ut jumentum,
Putri percussus ulcere (n)
Immergar in fimetum,
Meique desiderijs
Cordis tradar relictus, (o)
Novisque semper vitis
Sim reus & obstrictus.

145.

Hoc Dæmonum supplicium,
Hæc pœna Damnatorum.
Hoc atrox exercitium
Dolorum æternorum,
Odisse Numen, nec posse
Amare, revereri,
Virtutis opus nec nôsse
Nec legem exerceri.

146.

Sed æviternis odijs
In Deum desævire,
Horrendis & blasphemijs
In sanctum nomen ire,
Ut velut canes mordeant
Authorem sæculorum,
Iráque pejus ardeant,
Quàm flammis Inferorum.

T 2

247. Et

psal. 50. (m) Ioel. 1. (n) Job. (o) Ioel. 1.

147.
 Et hanc ego voraginem
 Pœnarum officinam,
 Hanc scelerum farraginem,
 Et odii sentinam,
 Infelix stygis incola
 Æternum habitabo?
 Deumque per tot sæcula
 Rebells blasphemabo?

148.
 In hunc mortis oceanum,
 Et barathrum abyssi
 Me merfit furor criminum,
 Cælique fors amissi,
 Et hinc indignus cernere,
 Indignus Te videre,
 Malis dictis incessere,
 Et cogar devovere?

149.
 O tormentorum maximum
 Et omnium malorum;
 Tot execrandas Dæmonum,
 Vocésque damnatorum
 Audire semper, rabie
 Iræque cor bullire,
 Deumque sine fatie
 Blasphemiis ferire.

150.
 O Deus meus! liceat
 Æternum cruciari!
 Sed & priùs displiceas
 Peccatis inquinari!

Expertem fas sit crimine
 Ardere, & amare,
 Intérque flammæ fulmine
 Pœnâsque Te laudare.

151.
Magnitudo
 eordie Dei in peccato
 proponitur ad spe-
 gendam.
 Sed quæ Tui dignatio
 Quæ cura miserentis
 Quàm facilis oblatio
 Dei, servum foventis
 Sua gazophilacia,
 Opesque meritum
 Offértque mortis pretium
 Pro litro peccatorum.

152.
 Effusi pro me sanguinis
 Thesaurum Deitatis
 In salutem hominis,
 Et pensum libertatis
 Depromit, ut me liberos
 A iugo servitutis,
 Et inimicum duceret
 In Patriam salutis.

153.
 Tu miserator Dominus!
 Misericorsque Pater,
 Frumentum Tu, Tu pariter
 Tis plenus meri Crati.

157.

O saginatum vitulum
 Ex adipe frumenti!
 O sacrum Patris epulum
 Tam grandis sacramenti!
 O dulcem vini poculum!
 O charitatis rorem!
 Quod nullum vidit sæculum,
 Quo potas peccatorem!

158.

Ut animi lætitiā,
 Mentis hilaritatem
 Prodas, addis & musicam,
 Vocisque suavitatem,
 Totūmq; facis gaudiis
 Cœnaculum sonare,
 Et animum tripudiis
 Concessis exultare.

159.

In partem vocas Angelos
 Tuorum gaudiorum,
 Omnesque cœli regulos
 Et incolas polorum,
 Ut super pœnitentiā
 Unius Peccatoris
 Tecum agant lætitiā
 Amoris & honoris.

160.

Paterni patrimonii
 Sic amas Decoctorem?

T 3

Tul-

propinas omnibus,
 Das etiam Te rimentis,
 cum peccatoribus, (q)
 præbesque Te famenti.

154.

Convivias, nunciis (r)
 Alexipus viarum,
 sacris lautis
 epulis escarum,
 claudos, & debiles
 Paucis, nihil merentes,
 que præbes nobiles
 laturas egentes.

155.

Patris amantissimi
 Vices, & partes agis, (s)
 que scelestissimi
 Duris moveris plagis,
 longinquo conspicis
 Me ad te revertentem,
 calore fœdum accipis,
 Et fordibus fœtentem.

156.

panis amplexibus,
 Et obviam festinas,
 stringis nexibus,
 osculum propinas,
 Primam, & annulum
 Tubos reverso dari,
 mandas vitulum,
 epulum parari.

Tuique testimonii
Legisque desertorem?
O IESU? quid tenerimo
Tuo restat amori?
Nisi ut Te miserimo
Des totum peccatori?

161.

Das: quin imò comunicas,
Ceu fores mecum UNUS,
Et intimi magnificas
Amoris in me munus;
Nam Deum Deus exiit,
Ut fiat Homo Deus,
Et Homo Deum induit,
Ut Homo fiat Deus.

162.

O grande beneficium!
O magnum sacramentum!
Hoc summum artificium
Amoris argumentum,
Hoc maximum miraculum,
Quo majus nequit dari,
Quod cœlites spectaculum
Non possunt sat mirari.

163.

Hoc divinarum opus est
Misericordiarum,
Amoris iste scopus est,
Hæc meta gratiarum,
Qua salvum cupit hominem,
Et gloriâ donari,

Et interire neminem,
Sed cœlo coronari.

164.

Hoc opus super omnia
Est operum Tuorum
Quo Patris agis munia
Tuorum filiorum,
Mavisque reis parcere,
Et mitis misereri,
Quàm sævus ultor plebi
Et iudex trux haberi.

165.

Humilis in Dei
tate fiducia.
Ego drachma abscondita,
Quam querens invenit
Ego sum ovis perditâ,
Quam lassus quæsitivus
Et è prædonum de niibus
Ereptam sustulisti,
Et in (lupis frementiibus)
Ovile retulisti.

166.

Ego vermis, & non homo,
Sum factus ut jumentum
Et Tu in Tua me Domo
O gratiæ portentum!
Honore me & gloria
Indignum coronasti,
Et Principem in regia
Paterna collocasti.

167. Q

167.

Quas vices gratitudinis,
Quas referam amoris?
Quas grates multitudinis
Laboris, & favoris?
Infinita Bonitas
Tot beneficiorum!
Inexhausta largitas
Donorum Divinorum!

168.

Nulla mens complectitur,
Nec intellectus capit,
Quis mortalis perditur,
Et nil caeleste sapit,
Nec iusta silentia
Vox omnis obmutescit,
Nec mans Eloquentia
Fratiscit, & tabescit.

169.

Quae miserentis Domini
Adoro Bonitatem,
Quaeque supplex Numini
Involvo vilitatem,
Quae posco sapientiam
Terra, putredo, Cinis,
Quae veneror clementiam
Quae iustitiam finis.

170.

Miserentia,
Quae non consumpsi summi,

Debetur, & victoriae
Nostrae caeleste munus,
Tuam misericordiam
Aeternam decantabo,
Et infinitam gloriam,
Nomenque dilaudabo.

171.

Anacephaleosis 'Dolo-
ris & Amoris Dei super
omnia, & ex hac vera
Contritionis Synæresis.
O insolens insania,
Qua vixi dementatus!
Cur mundi haec inania
Ceritus sum sedatus?
O stulta rerum somnia!
Quis credens insanivi!
O fluxa, fluxa omnia
Quae amens appetivi!

172.

Cur haec mundi crepundia
Tam serio dilexi?
Cur vera caeli gaudia
Incurius neglexi?
Cur vanis vanitatibus?
Cur credidi fortunae?
Cur castis voluptatibus,
Carnisque importunae?

173.

Cur verum ego gaudium
Te Deus non amavi?

T 4

Cur

Cur omnium compendium (t)
Te serò estimavi?
Te pulcritudo tam vetus
Tam nova, nimis serò,
Amavi, fluxarum letus
Delictarum mero.

174.

O Deus meus! utinam
Te citius amassem!
Et peccatorum sarcinam
Onusque declinassim!
Nec tam crudelis Domini
Fuissem iugo pressus,
Nec manceps factus Dæmoni,
Malisque tot oppressus.

175.

Ah tædet, pudet, poenitet,
Blennum insanivisse,
Et, qui dolores continet,
Mundo inservivisse!
Ast nunc, quantumvis seriùs
Ad Te suspiro, clamo,
Et quàm priùs, jam veriùs
Te amo, amo, amo!

176.

Te amo super omnia
Creatæ & creanda;
Opes, mortis semina,
Et lucra detestanda,
Grandes honorum titulos,
Fumos & vanitates,

Auróque fusos vitulos,
Carnisque voluptates.

177.

Abominor, & exerceo
Quo fui captus visco,
Tota mente in Te sero,
Te solum concupisco,
Procul, quid quid non
est

Sit, vani vis ardoris
Nam solus scopus meo
Deus, & fons amoris.

178.

Non interruptis fletibus
Opprobria dolebo,
Et lacrimarum imbribus
Sinus meos replebo.
O si infectum reddere,
Quod factum est, licet
Differre nil, nil parceret
Industriæ liberet.

179.

O si qui malis visibus
Disparuere soles,
Et temporum reflexibus
Præteritorum moles,
Redirent ad infantiam
In verno flore firmam
Primamque innocentiâ
Puramque culpâ vitam.

180. Quam

180.

Quanto momenta nobilis
Horasque pretiosas
Mercarer sumpta temporis,
Et dies otiosas
Virtuta nulla fluere
Tuo non sacra cultu,
Nec oculorum ruerent
Ictus vibrati vultu.

Et Paradiso excidi
Abyssu voluptatis,
Non quia *Ultor* Deus es
In sacula futura,
Sed quia Deus meus es,
Et ego Creatura!

181.

Quam stringerem amplexibus
Quae prius *Uer* labar,
Plenis amoris nexibus,
Quae prius oblectabar,
Nunc an *Uer* a divitiis
Prudentius tenerem,
Et spiritus delirias
Consultius foverem.

181.
Amor Dei super omnia
excedit omnes creaturas
possibiles & existentes.
Te amo super omni,
Quaecumq; sunt, & erunt.
Quae fingere ingenia
Possunt, vel potuerunt,
Non quia Te amantibus
Mercedem polliceris,
Sed quia *DEUS OPTIMUS*
FUISTI, ES, & ERIS,

182.

Ah! ah! quis mihi meritos
Sufficiat dolores?
Ut affatim praeteritos
Plangam reus errores?
Ah doleo! doloribus
Non ex timore natis,
Nec Aegyptis quod ardoribus
Cremandus cum Damnatis.

Te Deus meus *UNICUM*
BONUM amans, amabo,
Te praeter nullum gaudium
Posthac desiderabo,
Tu solum mihi praemium,
TU MERCES MAGNA NI-
MIS,
Tu mihi instar omnium,
Tu vitae meae finis.

183.

Non quia caelum perdidisti
Sedem Beatitatis,

183.
Tu summa amabilitas,
Tu ipsa pulchritudo,

Tu

Tu

Tu copiosa suavitas, (u)
Tu cordis plenitudo,
Tu omni melle dulcior,
Sapidiórque musto,
Tu lacte nutritibilior,
Cùm Te mi Deus gusto.

187.

Tu omni luce clarior, (x)
Splendidiórque sole
Tu Stellis es nitidior.
Omnique cali mole,
Tu mihi super aureas
Agenteasque gazas
Es charior, & gemmeas,
Et baccas pretiosas.

188.

Tu mihi super Onyches.
Smaragdos, & Beryllos,
Sapphiros, & Sardonyches,
Et Indiæ lapillos,
Tu Adamante charior,
Chrysolithique auro,
Achate pretiosior,
Et omnium thesauro.

189.

Tu nunquam extinguiibilis, (y)
Et semper ardens ignis,
Tu flamma delectabilis,
Quæ sacros æstus gignis,
Accende me, ut ardeam,
Et Conflagrem amore,

Et in favillas abeam
Tuo flammans ardore
 190.

Totus accendar ignibus,
Ut diligam Te totus,
Flammis urar perennibus
Afflatu Tuo totus,
Tecum, qui amat quidpiam
Te, Deus, amat minus,
Aut præter ten et uspiam
In suos claudit sinus.

191.

Tu totum Tibi vendicæ
Cordis humani fundum,
In hoc te SOLUS collocæ
Admirtis nec secundum
Sedem Tuam non patieris
Cuivis hospitalem,
Hac tota solus fruieris,
Et non fers corrivalem.

192.

Nam celo cùm descendens
E throno majestatis,
Et carneam indueres
Vestem mortalitatis,
Mancipium me Dæmonis
Amore coemisti,
Et litro tui sanguinis
Me servum redemisti.

163.

hoc, Amoris gravitas,
Audendum, Te coëgit,
Eripale Divinitas
In hominem compegit.
Et non est in tempore
Homo in Terras, missus
In mortali corpore
Mortalis Deus visus.

194.

Verbum Altissimi
Infantem mutum fecit,
In antri vilissimi
Præsepium projecit,
Innotum, contemptum, pau-
perem,
Gementem, & plorantem,
In Naturæ carcerem
Conclucit exulantem.

195.

Orator mundi artificem
Et rerum conditorem
Ingenium fecit Opificem,
Et fabrum lignatorem,
In Josepho Patri subditum,
Et Matri obsequentem,
In sudore madidum,
Et frigore trementem.

196.

Pro, duras imposuit
Vite necessitates,

Orsusque telam texnit
Crucum calamitates,
Exercuit opprobriis,
Ludibriis afflixit,
Mortisque, tot blasphemis
Reum, ferox, addixit.

197.

Amor movit formidinem
In horto deprecanti,
Sacrum sudare sanguinem
Fecit agonizanti,
Et, ut latronem, militum
Cohortes captivarent,
Suoque juri subditum
Catenis vincularent.

198.

Hic duxit ad Subsellia,
Et Præsidum senatum,
Ad terna tribunalia
Constanter accusatum,
Flagris scidit immanibus,
Spinisque caput cinxit,
Mortisque, suis manibus,
Chirographum affixit.

199.

Sic ultimùm in arbore,
Mi Deus, obiisti,
Et me in Tuo latere
Captivum inclusisti,
Asylum hoc refugii
Tuus expandit Amor,
Et

Et

Et ultimus supplicii
Me vocat ad Te clamor.

200.

Clavos inter & vincula
Aponis & torturas,
Caput luans in oscula
In aurem insulurras,
TUI AMORE MORIOR,
UT REDAMES AMAN-
TEM,
SIC AMOR MORTE DURIOR
ME COGIT EXSPIRAN-
TEM.

201.

Te Deus meus eligam
Quem prior elegisti,
Te Amor meus diligam,
Quem prior dilexisti,
Præstat cessare vivere,
Et mori hinc migrantem,

Cessare quàm diligere,
Te Deus, me amantem.

202.

Cùm nullum punctum
poris
Sit, hora, vel momentum
Quo mihi non contuleris
Opis Tuæ fomentum,
Qui me tot beneficiis
Dignaris immerentem
Et prævenistot gratis
Indignum Pœnitentem.

203.

Sic nullum tempus traham
Nec hora, nec momentum
Quod non amantis videris
Fidelis argumentum.
Nam TE amare vita est,
Amare mors cessare,
In hoc vis omnis fœta est,
Aut mori, aut amari.

Quoniam iniquitates meæ supergravi
sunt caput meum: & sicut opus grave
gravatæ sunt super me *Psal. 34.*
confitebor adversum me in iustificationem
meam Domino: & tu remisisti impietatem
peccati mei. *Psal. 33.*

Accipe Sacrificium confessionum mearum de
linguæ meæ, (a) quam formasti & excitavit
confitear nomini tuo: & sana omnia ossa mea
cant, Domine quis similis tibi? Neque enim

(a) S. Augustinus lib. 5. Confess; cap. 1.